

SVATÍ V LEDNU NA KAŽDÝ DEN

Leden s sebou přináší zvláštní ticho – ticho po vánoční radosti, po světle Betléma, které v nás ještě doznívá. Zároveň otevírá nový prostor, nové naděje a nové možnosti. Možná proto je leden dobrým časem k tomu, abychom si připomněli, z čeho opravdu žijeme.

V lednu se často pouštíme do nových předsevzetí – více času s rodinou a méně na mobilu, počítači či sociálních sítích, více odpočinku, méně spěchu, více modlitby. A přesto ta největší obnova přichází ne z našich sil, ale z Krista. On sám nás zve: „Zůstaňte ve mně, a já zůstanu ve vás.“ A na této cestě můžou být našimi průvodci i lednoví světci a světice.

Nabízíme vám krátké zamyšlení se svatými/blahoslavenými na každý den. Součástí každého zamyšlení je krátký vystihující životopis, poté zamyšlení vyplývající z jejich života, jehož obsah nás může vést po celý den. Dále navrhujeme podnět pro den, který může být pro vás spolu s biblickým veršem podkladem pro denní modlitbu, rozjímání či impulzem, který se projeví nějak prakticky v tom dni nebo v následujících dnech. Citace z Bible jsou zvoleny podle Českého liturgického překladu nebo podle Českého ekumenického překladu.

Jedná se o nabídku z naší strany, která může pomoci určitého svatého lépe poznat a jeho zkušenosti a jedinečný vztah k Bohu a k lidem propojit s naším životem. V některých dnech můžete vybírat ze dvou světců.

1. ledna

Slavnost Matky Boží, Panny Marie

Panna Maria je matkou Ježíše Krista, pravého Boha a pravého člověka, a proto ji církev vyznává jako Matku Boží (Theotokos). Toto vyznání bylo slavnostně potvrzeno na Efezském koncilu roku 431. Maria přijala Boží plán s plnou důvěrou, přestože nerozuměla všemu, co ji čeká. Provázela Ježíše od narození až po kříž a stála i u zrodu církve po jeho zmrtvýchvstání.

Zamyšlení: Nový rok začíná důvěrou v Boha.

Svěřme Bohu celý nadcházející rok.

*„Maria však to všechno uchovávala v srdci a rozvažovala o tom.“
(Lk 2,19)*

2. ledna

Sv. Basil Veliký a sv. Řehoř Naziánský, památka

Svatý Basil Veliký (asi 330–379) byl biskupem v Kaisareii v Kappadokii a jedním z největších církevních otců Východu. Vynikal hlubokým vzděláním, asketickým životem a péčí o chudé, pro něž založil rozsáhlé charitativní dílo zvané Basileias. Výrazně se zasadil o obranu víry proti ariánství a o teologické vyjasnění nauky o Trojici. Sepsal řeholní pravidla, která se stala základem východního mnišství.

Řehoř Naziánský byl jeho blízkým přítelem, vynikajícím kazatelem a obhájcem víry v Trojici.

Oba výrazně ovlivnili křesťanské myšlení a patří mezi učitele církve.

Zamyšlení: Víra potřebuje hloubku i vzdělanost. Přátelství těchto světců se stalo místem růstu svatosti i poznání pravdy.

„Moudrost shora je však především čistá, dále pokojná, shovívavá, poddajná, plná milosrdenství a dobrých skutků, ne obojetná ani pokrytecká.“ (Jak 3,17)

3. ledna

Nejsvětější Jméno Ježíš

Jméno Ježíš znamená „Hospodin zachraňuje“ a vyjadřuje samotné poslání Božího Syna. Úcta k tomuto jménu se rozvíjela zvláště ve středověku jako vyznání víry ve spásu.

Zamyšlení: Boží jméno přináší naději. Říkejme často v klidu:

„Ježíši, důvěřuji Ti.“

„Při Ježíšově jménu musí pokleknout každé koleno na nebi, na zemi i v podsvětí“ (Flp 2,10)

Téhož dne:

Sv. Jenovéfa

Sv. Jenovéfa byla prostá žena z Galie (kolem r. 422–502), která se stala duchovní ochránkyní Paříže. Svým postem, modlitbou a odvahou posilovala lidi v časech válek a hladu. Když se ostatní báli a propadali panice, ona zůstala klidná a vedla lidi k naději. Její život ukazuje, že modlitba a tichá věrnost mohou změnit běh dějin. I dnes svět potřebuje lidi, kteří místo strachu šíří pokoj.

Zamyšlení: Jenovéfa nám připomíná, že skutečná síla člověka nespočívá v moci ani ve zbraních, ale ve vytrvalé víře a odvaze důvěřovat Bohu.

Zkusme reagovat na napětí, strach nebo konflikt klidem a důvěrou. Místo stížnosti nabídní povzbuzení nebo modlitbu – i malý krok může posílit druhé.

„Buď silný a statečný, neboj se a nestrachuj, neboť Hospodin, tvůj Bůh, je s tebou.“ (srov. Joz 1,9)

4. ledna

sv. Alžběta Setonová

Sv. Alžběta Anna Setonová (28. 4. 1774 – 4. 1. 1821) byla matkou pěti dětí a první svatořečenou osobou narozenou v USA.

Po smrti manžela se obrátila ke katolické víře a založila první katolické školy v Americe.

Téhož dne:

Sv. Anděla z Foligna

Sv. Anděla z Foligna žila ve 13. století a po osobních tragédiích prošla hlubokým obrácením. Stala se významnou mystičkou a duchovní učitelkou.

Zamyšlení: Bůh působí i skrze životní krize. Učme se přijímat obtíže jako cestu růstu.

„Těm, kdo milují Boha, všechno napomáhá k dobrému.“ (Řím 8,28)

5. ledna

Sv. Eduard

Sv. Eduard Vyznavač byl anglickým králem v 11. století. Proslul spravedlivou vládou, osobní zbožností a podporou chudých. Neusiloval o mocenské výhody, ale o pokoj v království. Jeho život ukazuje, že i politická odpovědnost může být službou Bohu a lidem.

Zamyšlení: Vedení znamená službu. Můžeme někde využít svůj vliv k dobru?

„Kdo by chtěl být mezi vámi veliký, ať je vaším služebníkem.“ (Mt 20,26)

6. ledna

Slavnost Zjevení Páně

Svátek připomíná příchod mudrců z Východu, kteří v Ježíši poznali Mesiáše. Je to oslava toho, že Kristus je světlem pro všechny národy, nejen pro Izrael. Mudrci představují hledající lidi

všech kultur a dob. Zjevení Páně ukazuje Boha, který se dává nalézt.

Zamyšlení: Bůh se dává poznat i těm, kdo ho nehledali.

Budme otevření cestě víry. Podívejme se dnes kolem sebe, kde Bůh přichází nečekaně.

„Uviděli jsme jeho hvězdu na východě, a proto jsme se mu přišli poklonit.“ (Mt 2,2)

7. ledna

Sv. Rajmund z Peñafortu

Sv. Rajmund byl dominikánský kněz a významný církevní právník 13. století. Sestavil sbírku církevního práva, která ovlivnila fungování církve po staletí. Zároveň byl zpovědníkem a pastýřem s velkým citem pro lidské slabosti. Je patronem právníků a zpovědníků. Jak mistr smíření učil, že pravda bez lásky se mění v chladný soud a láska bez pravdy v prázdné gesto.

Zamyšlení: Spravedlnost má sloužit milosrdenství. Hledejme rovnováhu mezi pravdou a laskavostí.

„Milosrdenství vítězí nad soudem.“ (Jak 2,13)

8. ledna

Sv. Severin

Sv. Severin žil v 5. století v době rozpadu římské říše. Působil jako mnich a misionář v oblasti dnešního Rakouska. Chránival místní obyvatele před násilím a organizoval pomoc hladovějícím. Je příkladem víry, která se mění v konkrétní skutky solidarity.

Zamyšlení: Víra má praktickou podobu – třeba, že jsme pozorní k potřebám druhých.

„Cokoli jste udělali pro jednoho z těchto mých nejposlednějších bratrů, pro mne jste udělali.“ (Mt 25,40)

9. ledna

Sv. Marcelin

Sv. Marcelin byl kněz v Římě na přelomu 3. a 4. století v době krutého pronásledování křesťanů. Podle tradice byl zatčen a popraven pro svou neochvějnou věrnost Kristu. Jeho život připomíná, že první křesťané často riskovali vše, aby zůstali věrní své víře. Marcelin je příkladem tiché, ale pevné odvahy.

Zamyšlení: Věrnost se často žije skrytě. I skryté služby mají cenu před Bohem. Za co všechno můžeme být Bohu vděční?

„Kdo vytrvá do konce, bude spasen.“ (Mt 24,13)

10. ledna

Sv. Agathon (Dobromil)

Sv. Agathon byl papežem v 7. století a vynikal pokorou a mírností. Usiloval o jednotu církve a dialog v teologických sporech.

Téhož dne:

Sv. Řehoř Nysský

Sv. Řehoř Nysský, bratr Basila Velikého, byl ve 4. st. významným teologem a mystikem. Jeho spisy o Trojici a duchovním růstu patří k vrcholům křesťanské teologie.

Zamyšlení: Agathonova добрota a Řehořova moudrost ukazují dvě tváře svatosti. Laskavost i vzdělávání ve víře vedou k Bohu.

Naslouchejme druhým dříve, než odpovíme.

„Žijme podle pravdy a v lásce, a tak porosteme po všech stránkách v něho, v Krista, který je naše hlava.“ (Ef 4,15)

11. ledna

Křest Páně

Svátek Křtu Páně připomíná Ježíšův vstup do veřejného působení. Při křtu v Jordánu se zjevuje Trojice: hlas Otce, Syn a Duch svatý.

Zamyšlení: Křest dává směr celému životu. I pro nás platí, že jsme milované Boží děti. Připomeňme si, že jsme Boží děti.

„Ty jsi můj milovaný Syn, v tobě mám zalíbení.“ (Mk 1,11)

11. ledna se připomíná ct. Marie Elekta

Narodila se 28. 1. 1605 v Terni v Itálii jako Kateřina Tramazzoli. Vstoupila do kláštera bosých karmelitek v Terni. Založila klášter ve Vídni, působila také ve Štýrském Hradci a v Praze, kde v klášteře na Malé Straně se stala představenou. Podřízené vedla laskavostí a dobrotou. K eucharistickému Kristu a k Panně Marii chovala něžnou úctu. I v bolestech a těžkostech velebila Boha, že může nést kříž. Zemřela v noci, jak předpověděla, a při její smrti se daly přirozeným způsobem nevysvětlitelné věci.

Poznámka:

Protože nebyla dosud blahořečena, není v martyrologiu, nemá být ani v kalendáři, přesto ji některé české kalendáře uvádějí pro její působení v naší zemi.

Zamyšlení:

Svatost není výkon, ale vztah – vytrvalé „ano“ Bohu i tehdy, když nic nenasvědčuje úspěchu. Nabídněme Bohu to, co je neviditelné – svou únavu, své pochybnosti i své malé vítězství.

„Kdo je věrný v maličkosti, je věrný i ve velké věci.“ (Lk 16,10)

A téhož dne také:

sv. Teodosius

Svatý Teodosios Veliký (asi 424 na území dnešního Turecka – 529) jako mladík odešel do Svaté země. Po čase poustevnického života kolem sebe shromáždil mnichy a založil velký klášter u Betléma, který se stal vzorem pro další kláštery. Pevně hájil

pravou víru a pro svou věrnost byl i pronásledován. Je uctíván jako otec cenobitního mnišství na Východě a příklad vytrvalé, služebné svatosti. (Cenobitství – mniši sice tráví určitou část dne společně, ale každý obývá vlastní malou celu a většinu dne tráví osamoceně. Mniši nemají vlastní majetek; všechno, co potřebují, dostanou v klášteře a výsledky jejich práce rovněž případnou klášteru.)

Zamyšlení:

Sv. Teodosius ve svém životě nesl odpovědnost za druhé, zakoušel únavu i nepochopení, a přesto zůstával pevně zakotvený v Bohu. Opravdová svatost neroste z okamžitého nadšení, ale z každodenní vytrvalosti.

„Když prokazujeme dobro, nesmíme přitom propadnout únavě. Vydržíme-li, (dočkáme se) doby, kdy budeme sklízet.“ (Gal 6,9)

12. ledna

Sv. Elred

Svatý Elred z Rievaulx (1110–1167) byl anglický cisterciácký mnich a opat kláštera Rievaulx v severní Anglii. Před vstupem do kláštera působil na královském dvoře skotského krále Davida I., kde získal vzdělání i zkušenost s lidmi. Později však vše opustil a vstoupil do cisterciáckého řádu. Proslul svými spisy o duchovním přátelství a komunitním životě. Církev ho uctívá jako patrona přátelství a duchovního doprovázení.

Zamyšlení:

Cesta k Bohu vede také skrze opravdové lidské vztahy. Přátelství je darem – místem, kde se dotýkáme Boží lásky.

Pomodleme se za člověka, který je nám blízký, a poděkujme Bohu za dar přátelství.

„Neboť kde jsou dva nebo tři shromážděni ve jménu mém, tam jsem já uprostřed nich.“ (Mt 18,20)

Téhož dne:

Sv. Martin od Kříže

Svatý Martin od Kříže (†1607) byl španělský karmelitán a blízký spolupracovník sv. Jana od Kříže při reformě karmelitánského řádu. Působil jako řeholník, převor i formátor bratří. Vynikal hlubokým duchovním životem, pokorou a věností kříži v těžkých obdobích pronásledování reformy. Zůstával věrný ideálu kontemplativního života i tehdy, když čelil nepochopení a únavě.

Zamyšlení:

Věrnost Bohu se často žije v tichu a zkouškách. Martin od Kříže šel cestou spolupráce, oběti a důvěry – i když jeho práce zůstávala ve stínu větších osobností.

„Přítel miluje vždycky, v tísní ti bude bratrem.“ (Př 17,17)

13. ledna

Sv. Hilarius z Poitiers

Sv. Hilarius byl biskupem v Galii ve 4. století a neúnavným obhájcem víry v božství Ježíše Krista (proti arianismu). Kvůli svému postoji byl poslán do vyhnanství. I tam pokračoval v psaní teologických děl. Je nazýván „Athanasiem Západu“ a patří mezi učitele církve.

Zamyšlení: Pravda někdy bolí, ale osvobozuje.

„Poznáte pravdu, a pravda vás osvobodí.“ (Jan 8,32)

14. ledna

Sv. Sáva Srbský

Sv. Sáva (okolo 1175–1236) byl synem srbského vládce, ale zvolil si cestu mnišství. Stal se prvním arcibiskupem srbské pravoslavné církve. Zasloužil se významně o vzdělání, duchovní život i jednotu národa. Je dodnes velmi uctíván jako duchovní otec Srbů.

Zamyšlení: Pokora není pasivita, je to prostor pro Boží jednání v nás, které se přelévá do konkrétní služby. V čem můžeme použít své schopnosti pro druhé?

„Kdo se poníží, bude povýšen.“ (Lk 14,11)

15. ledna

sv. Probus

Sv. Probus žil v 6. st. a byl biskupem v italském městě Verona. Vedl církev v době, kdy křesťanství teprve upevňovalo své místo ve společnosti. Vynikal pastorační péčí a osobní zbožností. Jeho život připomíná význam věrné každodenní služby.

Zamyšlení: Věrnost v maličkostech je tichou cestou ke svatosti. Nikdo z nás nezačíná velkými činy – ale tím, že dnes uděláme to, co je před námi, s láskou. Bůh s radostí staví na drobných „ano“, která dávají rytmus našemu dni.

„Kdo je věrný v maličkosti, je věrný i ve velké věci.“ (Lk 16,10)

16. ledna

Sv. Marcel I.

Sv. Marcel I. byl papežem ve 4. st. krátce po pronásledování císaře Diokleciána. Usiloval o obnovu církevního života a pokání těch, kteří víru zapřeli. Jeho přísný, ale spravedlivý přístup vyvolal odpor. Nakonec zemřel ve vyhnanství.

Zamyšlení: Modlitba za pronásledované rozšiřuje naše srdce a učí nás odvaze. Obnova vyžaduje odvahu.

„Obraťte se a věřte evangeliu.“ (Mk 1,15)

17. ledna

Sv. Antonín Veliký, památka

Sv. Antonín (3. – 4. st.) je považován za otce mnišství. Odešel na poušť, aby celý život hledal Boha v tichu a modlitbě. Jeho moudrost přitahovala mnoho lidí, kteří ho žádali o radu. Ukazuje, že vnitřní ticho je cestou k Bohu.

Zamyšlení: Sv. Antonín nás zve do vnitřního ticha, kde přestávají vládnout strach a přemíra slov. V poušti se ukazují „divoká zvířata“ našich pokušení – a také Boží andělé, kteří slouží.

„Mluv, Pane, tvůj služebník naslouchá.“ (1 Sam 3,10)

18. ledna

Panna Maria, Matka jednoty křesťanů

Maria stála u zrodu církve spolu s apoštoly. Je nazývána Matkou všech věřících. Její postoj naslouchání, modlitby a otevřenosti je vzorem jednoty. Tento den zahajuje Týden modliteb za jednotu křesťanů.

Zamyšlení: Modlitba za jednotu začíná v mém srdci – tam, kde ochotněji odpouštím a méně posuzuji. Modleme se za porozumění mezi lidmi.

„Ať všichni jsou jedno.“ (Jan 17,21)

19. ledna

Sv. Márius, Marta a jejich synové

Tato rodina žila ve 3. století a byla umučena pro víru v Krista. Rodiče i synové zůstali pevní navzdory hrozbám. Jejich svědectví ukazuje, že víra se předává především v rodině. Jsou příkladem odvahy a soudržnosti.

Zamyšlení: Víra se nejvíc učí doma – v trpělivosti, odpuštění, sdílení. V rodině se rodí i misie: když se milujeme, svět uvidí Boha. Projevme vděčnost své rodině.

*„Povzbuzoval všechny, aby celým srdcem zůstali Pánu věrni.“
(Sk 11,23)*

20. ledna

Sv. Fabián a sv. Šebestián

Sv. Fabián byl papežem ve 3. století a zemřel mučednickou smrtí. Sv. Šebestián byl římský voják, který tajně pomáhal křesťanům. Oba položili život za Krista. Jejich odvaha inspirovala generace věřících.

Zamyšlení: Odvaha neznamená necítit strach, ale dát přednost věrnosti před pohodlím. Když víra něco stojí, stává se v nás pravdivou. V malých volbách se učíme velké odvaze.

„Hospodin je mé světlo a má spása, koho bych se bál? Hospodin je záštita mého života, před kým bych se třásl?“ (Žl 27,1)

21. ledna

Sv. Anežka Římská

Sv. Anežka (3. st., zemřela pravděpodobně 304) byla mladá dívka, která odmítla zapřít svou víru i za cenu života. Zemřela mučednickou smrtí ve velmi mladém věku. Stala se symbolem čistoty, odvahy a vnitřní svobody. Dodnes je patronkou mladých dívek.

Zamyšlení: Mít čisté srdce neznamená, že je bez chyb; je to srdce, které se stále vrací, nechá se očistit a nenechá se spoutat vypočítavostí. Vnitřní svoboda je silnější než strach.

„Neboj se, neboť já jsem s tebou.“ (Iz 41,10)

22. ledna

Sv. Vincenc

Sv. Vincenc byl jáhnem ve Španělsku ve 4. století. Sloužil chudým a byl pravou rukou svého biskupa. Při pronásledování byl zatčen a umučen. Je patronem jáhnů a charitativní služby.

Zamyšlení: Služba dává smysl životu. Co můžeme dát dnes „ze sebe“ s úsměvem? Čas, pozornost, trpělivost...

„Služte si navzájem.“ (srov. Gal 5,13)

23. ledna

Sv. Ildefons

Sv. Ildefons byl biskupem v Toledu v 7. století. Proslul hlubokou úctou k Panně Marii a teologickou prací. Vedl církev v době politických i duchovních proměn. Je příkladem pastýře pevného ve víře.

Zamyšlení: Obránce cti Panny Marie nás učí, že mariánská úcta neodvádí od Krista – vede k Němu. Kdo se dívá Mariinýma očima, vidí Ježíše jasněji. Umíme přijímat radu druhého?

„Bůh se staví proti pyšným, ale pokorným dává milost.“ (Jak 4,6)

24. ledna

Sv. František Saleský

Sv. František Saleský (21. 8. 1567 – 28. 12. 1622) byl biskupem v Ženevě a vynikal laskavým přístupem k lidem.

Je spoluzakladatelem řádu Navštívení Panny Marie. Zdůrazňoval, že svatost je možná v každém stavu života. Je patronem novinářů a spisovatelů. Jeho duchovní spisy jsou dodnes inspirativní.

Zamyšlení: Laskavost mění svět.

„Láska je trpělivá, laskavá, ...“ (1 Kor 13,4)

25. ledna

Obrácení sv. Pavla

Saul z Tarsu pronásledoval křesťany, dokud se nesetkal se zmrtvýchvstalým Kristem. Toto setkání zcela změnilo jeho život. Stal se apoštolem národů a autorem mnoha listů Nového zákona. Je důkazem, že Bůh může proměnit každého.

Zamyšlení: Někdy Bůh zasáhne náhle, jindy vede dlouho a tiše – vždy však k lásce, která posílá na cestu. Obrácení není jednorázová událost, ale rytmus: denně vstávám k novému smýšlení.

„Pane, co mám dělat?“ (Sk 22,10)

26. ledna

Sv. Timotej a Titus

Timotej a Titus byli blízkými spolupracovníky apoštola Pavla. Pavel jim svěřil vedení místních církví. Jejich život ukazuje význam duchovního doprovázení a důvěry. Jsou vzorem mladých pastýřů.

Zamyšlení: Dar služby v církvi je nutné stále „rozněcovat“. Únava, strach i pohodlnost dar dusí; modlitba, služba a společenství ho rozhoří. Církev roste skrze věrné „ano“ skrytých služebníků. Modleme se za svého kněze/pastýře jménem. Prokazujme jim také svoji vděčnost za jejich službu.

„Kladu ti na srdce, abys rozněcoval oheň Božího daru.“ (2 Tim 1,6)

27. ledna

Sv. Anděla Mericiová

Sv. Anděla žila v 16. století a zasvětila se výchově dívek. Založila řád sv. Voršily. Věřila, že vzdělání je klíčem k proměně společnosti. Je patronkou učitelů.

Zamyšlení: Výchova je služba budoucnosti. Povzbudme někoho v učení.

„Ať svítí vaše světlo před lidmi.“ (Mt 5,16)

28. ledna

Sv. Tomáš Akvinský

Sv. Tomáš (kolem r. 1225 – 7. 3. 1274) žil v Itálii a byl dominikánským knězem a jedním z největších teologů církve. Propojil víru s filozofií a rozumem. Jeho dílo ovlivnilo celé dějiny teologie. Je patronem studentů.

Zamyšlení: Víra se nebojí otázek. Najděme si příležitost přečíst si pár odstavců z Katechismu nebo duchovní knihy a shrnout to v modlitbě.

„Miluj Pána, svého Boha, celým svým srdcem, celou svou duší a celou svou myslí.“ (Mt 22,37)

29. ledna

Sv. Sulpicius Severus

Sv. Sulpicius byl biskupem ve Francii v 6. st. Věnoval se duchovní obnově kléru i laiků. Je spojován s pastorační péčí a vzděláváním. Jeho jméno nese řada kostelů a seminářů.

Zamyšlení: Pastýř pečuje o růst druhých. Budme pozorní k potřebám okolí, a nejen u svých nejbližších.

„Já jsem dobrý pastýř.“ (Jan 10,11)

30. ledna

Sv. Martina

Sv. Martina byla římská panna a mučednice ve 3. st. Odmítla zapřít svou víru navzdory pronásledování. Její svědectví ukazuje odvahu mladých křesťanů prvních století. Je vzorem statečnosti a důvěry v Boha.

Zamyšlení: Bůh dává sílu slabým. Svěřujme Bohu své obavy.

„Neboj se, vždyť já jsem s tebou; nerozhlížej se úzkostlivě, já jsem tvůj Bůh.“ (Iz 41,10)

31. ledna

Sv. Jan Bosco

Sv. Jan Bosco (16. 8. 1815 – 31. 1. 1888) žil v Itálii a byl knězem a vychovatelem mládeže v 19. století. Založil salesiánskou rodinu a věnoval život chlapcům z ulice. Věřil ve výchovu založenou na laskavosti, důvěře a radosti. Je patronem mládeže.

Zamyšlení: Radost je cestou k Bohu. Když druzí cítí, že jsou milováni, roste v nich touha po dobru. Evangelium se nejlépe učí v atmosféře důvěry a radosti. Rozdávejme naději, radost a úsměv.

„Radujte se v Pánu vždycky.“ (Flp 4,4)